

Nesmíš se bát bejt chvíli sám

František Nedvěď

1. Seděl mladík, měl hlavu v dlaních
pod ním řeka, kolem klid
jak mě zahlíd', tak rovnou se namích'
a že prej mám raděj' zas dál jít.

Já však viděl, že má oči lesklý
tak mi pověz, proč ten splín
jestli malér máš kvůli ženský
tak to já ti možná poradím,
jó, já ti možná poradím.

R: Nesmíš se bát bejt chvíli sám
snad umíš si na svém stát,
pláč je špatnej pán
takže měl bys ty lásky jen do hrsti brát
a za hlavu je zahazovat,
právě tak, jak jsem je zahodil já.

2. Řeči plynou a svět dál se točí
pak zvednu se a chci jít dál
vtom však vidím pár modrejch vočí
v modrý sukni stát opodál.

Rady jsou jen prázdný fráze,
který chodíš za humna krást
a že máš lásky za hlavu házet,
najednou zdá se jako prázdnej žvást,
jó, zdá se jako prázdnej žvást.

R: 2x

Nesmíš se bát bejt chvíli sám (10x)